

Telegraaf 30 januari 2003

Het getuigt van durf als je je eigen show Five Great Guitars noemt. Maar met de gitaristen die initiatiefnemer en jazzgitarist Jan Kuiper voor zijn 'avontuur door de wereld van de moderne gitaar' kon hij zich geen buil vallen. Natuurlijk, Nederlands beste en bekendste gitarist Harry Sacksioni doet mee. Net als flamencotopper Eric Vaarzon Morel, de Malinees Zou Diarra en het jonge talent Digmon Roovers. Samen gaan ze de komende maanden op pad langs de Nederlandse theaters waarin ze solo en gezamenlijk duellerend allerlei stijlen en facetten van de gitaar zullen belichten.

Kuiper heeft al eerder met een aantal andere gitaristen onder de noemer Five Great Guitars een rondje pluche gedaan. 'Om mijn drang om diverse stijlen te mixen te bevredigen, had ik een avond samengesteld waaraan o.a. Latin gitarist Leonardo Amuedo meedeed en een stel klassieke gitaristen. Uiteindelijk kwam daar niet uit wat ik verwacht had. Dat kwam omdat de improvisaties die ik voor ogen had niet lukten. Klassieke muzikanten, op een uitzondering na, kunnen dat gewoon niet. Ze spelen louter van blad en daardoor werd het nogal een statische bedoening. Ik heb geleerd...'

Kuiper selecteerde de gitaristen op persoonlijkheid, stijl en dus ook het improvisatie vermogen. 'Sacksioni lijkt me duidelijk, daar wilde ik heel lang eens mee werken', verteld de jazzgitarist. 'Hij heeft zo'n bijzondere eigen stijl, waarin hij melodie, bas en akkoord tegelijk speelt. De keuze voor flamencogitarist was ook snel gemaakt. In ons land staat Eric Vaarzon Morel op eenzame hoogte. Ikzelf vertegenwoordig de jazz.

Graag had ik Leonardo Amuedo er weer bij gehad. Als vertegenwoordiger van de Latin gitaar is hij de allerbeste, van de wereld zou ik zelfs willen zeggen. Jammer genoeg is hij terug gekeerd naar Brazilië. Toen kwam ik terecht bij Zou Diarra, uit Mali. Hem noemen ze ook wel de Afrikaanse George Benson, maar ik koos hem om z'n high-life stijl, die aparte Afrikaanse manier van gitaar spelen. Wat ik ook nog van de eerste editie had geleerd, was dat gitaren elkaar qua frequentie heel erg in de weg kunnen zitten. Je mist laag, Dan moet je een bassist nemen, hoor ik je denken, maar dat wilde ik nou juist niet. Digmon Roovers is een jonge talentvolle knul en die zorgt voor het laag op zijn gitaar.'

Kuiper (46) speelt zelf al sinds zijn 15e gitaar. 'Het vriendje van mijn zus had een gitaar en die liet-ie vaak bij ons staan zodat hij veel bij mijn zus kon zijn.' Herinnert Kuiper zich. 'Op die gitaar begon ik, eerst met het betere kampvuurwerk en klassiek. Uiteindelijk vond ik te weinig inhoud in de pop muziek zitten. Het is meer een way of life, het gaat er teveel om de buitenkant. Op zoek naar inhoud kwam ik terecht bij gitaristen als John McLaughlin en George Benson. Wijlen Wim Overgaauw is een van mijn grote inspirators geweest. Zonder meer de beste jazzgitarist van europa geweest. Nu? Jesse van Ruller is denk ik de nieuwe Overgaauw.'

Veertig shows maar liefst, zullen de snarenplukkers de komende maanden doen. Kuiper vind het ongelooflijk, maar schrijf het merendeel daarvan op het conto van Sacksioni. 'Hij trekt al jaren langs de theaters met zijn gitaren en de mensen weten wat hij zo'n avond brengt. Ik denk dat het publiek heel benieuwd is wat er gebeurd als hij plotseling met vier van die andere kemphanen op het toneel verschijnt. We hebben al try outs gedaan en de reacties waren ongelooflijk. Dit klopt, dit is goed. Dit is de echte volwassen uitvoering van Five Great Guitars.'